

Шкільний музей – скарбниця гідної та незабутньої історії

Культура не може існувати без досвіду минулого, вона базується на досягненнях земляків, їх знаннях, уміннях, традиціях. Нам властиво пам'ятати минуле й передавати його наступним поколінням. У цьому нам допомагають музеї – специфічний інструмент зберігання духовних і матеріальних цінностей, де відбувається глибокий і безпосередній контакт людини з історією, культурою, мистецтвом. Шанування історії поєднує нас із людством, робить особою в суспільстві. Шкільний музей — скарбниця гідної, незабутньої історії закладу, якою треба не тільки цікавитися, а потрібно досконало знати, бо це не просто минуле вихованців, педагогів, а жива душа школи. Нещодавно Сарненська ЗОШ № 4 I-III ступенів урочисто відзначила гарний ювілей - 10-ліття від дня заснування музею.

Чергова ювілейна зустріч, крім знайомства учнів із видатними випускниками, мала почесну місію — відкриття «Зоряної галереї», де височітимуть їх портрети. У фойє гостей радісно зустрічали діти в яскравих вишиванках, учителі й господиня Тетяна Василенко. Відразу відчувалася аура свята. Серед присутніх і справді побачила відомих у районі осіб. Цікавило, а що ж буде далі?

Відкрила захід четвертокласниця Сабіна Михайловська віршем «Я — дитина українського роду» й ведуча Анастасія Валько, колишній екскурсовод музею. Потім до них приєдналися старшокласники, які читали поезію, підкресливши, що хоч би скільки минуло років, але, згадуючи школу, у кожного бентежно б'ється серце, щемить душа. Як і годиться, для гостей прозвучав шкільний дзвінок, який на декілька хвилин повернув усіх у шкільне життя. А вихованці 7-Б класу Настя Назарець, Леся Шабак, Ірина Прозапас, Олександрина Антропова, Ольга Глечковська, Аня Легка подарували прекрасне пісенне вітання. Естафету від вихованців перейняла керівник гуртка «Наша школа» Людмила Антропова, яка спершу пригадала, як усе починалося, розповіла також про «Зоряну галерею». Та, перш за все, запросила присутніх вшанувати хвилиною мовчання тих, чий трудовий шлях свого часу пройшов у стінах альма-матер, і героїчних земляків, які відійшли за межу земного життя.

Навчальний заклад славиться незабутніми зустрічами, різнобічними заходами, подіями, що розширюють світогляд школярів, знайомлять їх із цікавими людьми й насичені корисною інформацією. З 2011 року його очолила молодий, енергійний директор Тетяна Василенко, а педколектив завжди у творчому пошуку, формулою їх успіху є істина: «Без історії немає культури, без культури немає духовності, без духовності немає виховання, без виховання немає людини, без людини немає народу».

Їх шкільний музей особливий, там зберігають історію рідного навчального закладу, яку з натхненням і шанобливо збирали по крихті, одно слово, усе, що дороге педагогам і вихованцям. Наразі директор ініціювала його реконструкцію, постійно запрошує в гості знаних, творчих і видатних земляків, найчастіше — випускників, яким ЗОШ дала впевнений поштовх у життя. Як стверджує Тетяна Марківна, такі заходи позитивно впливають на дітей, учать їх мудрості.

Упродовж 10 років педагоги й учні поповнювали музейну залу цікавими експонатами. Ініціювала його відкриття у 2005 році високопрофесійний педагог, талановитий організатор, цінитель духовно-культурної спадщини закладу, заступник директора Олена Цицюра за підтримки колишнього директора Євгена Козярчука. Та щороку до благородної місії долучалися інші вчителі й вихованці. Трохи ширше про це розповів присутнім Євген Козярчук, акцентуючи на копіткій дослідницькій і накопичувальній діяльності педагогів і вихованців, про що нині свідчать у затишній кімнаті стенди, альбоми, вітрини, спогади вчителів-пенсіонерів: Юлії Грищенко, Поліни Онанко, Петра Зіноватного, Лідії Кміть, Ліни Барабані й ін. Наразі в його фондах є багато фотографій, програм, рукописів, тематичних матеріалів, різних документів: плани, звіти роботи, експонати, колекції.

Представивши почергово почесних гостей, Людмила Григорівна надала слово, так би мовити, живим портретам галереї. Тож Світлана Дорофєєва, до речі, уродженка Каунаса (Литва), розповіла про те, що Зараз багато її родичів там проживають, діє литовсько-український осередок. Також передала в подарунок музею книгу «Мої дороги» від Миколи Шевченка, праправнука молодшого брата Великого Кобзаря - дев'яносторічного Йосипа. Пані Світлана повідала, що його помешкання прикрашене вишитими українськими рушниками, унікальними речами родини, яскравими картинами. Андрій Данильченко, голова ГО «Польсько-українська дружба», повідав про тонкощі співдружності з країною-сусідкою та перспективи навчання в Польщі. Дуже хвилюючі були виступи героя нашого часу Сергія Моді - захисника Вітчизни, учасника бойових дій у зоні АТО, Валентини Тушаковської - колишньої голови районної ради, та Валентини Соколової - вчителя-методиста НВК «Школа-колегіум», відмінника освіти України, Наталії Анікіної - майстра спорту з вільної боротьби, викладача дитячої спортивної школи, й інших. Приємно було бачити серед почесних гостей Олену Куришко, головного спеціаліста відділу освіти РДА, та Віктора Хомича, заступника міського голови, який від імені міської влади звернувся до присутніх із вітаннями й побажаннями.

Традиційним і незабутнім було музичне віншування знаменитого барда Сарненщини Едуарда Кардаша. Також пригадували й ділилися спогадами про проведені в стінах закладу роки знані випускники: вчителі Вероніка Грицкевич, Галина Болкуневич, головний лікар Сарненської станції ЕМД і МК Лариса Тарасова, начальник станції Сарни ДТГО «Львівська залізниця» Олександр Жовтяк, член батьківського комітету Наталія Марченко, ветеран педагогічної праці Лідія Кміть, колишній директор музею Альона Шкодич.

Разом побували на екскурсії в музеї, де вміщено понад 90 експонатів! Провели її юні екскурсоводи Катерина Занозовська, Богдан Зубчинський, Інна Бузян, Михайло Шевчук. Зазначу, що нікого не залишив байдужим Куточок патріота», де наочно виставили атрибути теперішньої неоголошеної війни на сході країни: розповіді про героїв АТО, каску випускника Андрія Мельника, гільзи, патрони...

Відтак урочисто відкрили стенд «Зоряної галереї» з портретами політиків, юристів, лікарів, спортсменів, аматорів сцени, педагогів, залізничників, правоохоронців... Одно слово, кращі з кращих випускників ЗОШ № 4: Сергій Євтушок, депутат Верховної Ради України, колишній голова міської ради, Анатолій Терещенко, полковник у відставці, член Спілки письменників Росії, Валерій Левитський. Олександр Жовтяк, Валентина Тушаковська, Едуард Кардаш, Яна Куришко, Наталія Анікіна, Сергій Модін, Валентина Соколова, Віктор Василевич, Любов Мовчан, Олександр Грицкевич, Георгій Александрович, Наталія Власик. Але це лише початок, бо навчальний заклад пам'ятає про кожного свого випускника й надалі галерея поповнюватиметься їх портретами. Варто відзначити, що запропонувала створити стенд заступник директора з виховної роботи Надія Клевака, а втілили задум директор Тетяна Василенко й керівник гуртка «Наша школа» Людмила Антропова. Але вони наголосили, що це тільки початок творчої праці. А ще переглянули папки-колекції літопису навчального закладу, його здобутки, досягнення та звершення. До того ж, у музеї є Книга пошани та Книга відгуків. Дізналися, що впродовж років тут діє самоуправління. Нам представили й перших його директорів: Олега Льовшина, Катерину Вербицьку, Альону Шкодич, Світлану Бунечко. Згадали й колишніх активістів: Олену Реку, Юрія Козярчука, Олену Згурську, Світлану Копчик, Яну Гриневич, Вікторію Ячменник та ін.

Діти уважно слухали цікаві розповіді про героїв «Зоряної галереї», фото яких одночасно висвітлювали на мультимедійні дошці. Тетяна Марківна поділилася задумами й планами на майбутнє, подякувала гостям, які завітали на ювілей, висловила сподівання, що такі зустрічі організовуватимуть і надалі. Адже наразі гуртківці готують нові експозиції, музейні свята. Відрадно, що завзята очільниця Тетяна Василенко знаходить час особисто контролювати й направляти цей процес у правильне русло й зустрічатися з

випускниками, відслідковуючи їх життєвий шлях.

Крім цього, почесних гостей ще чекала низка розваг, навіть провели екзамен із витягуванням білетів! Що й казати, подарували незабутнє та феєричне дійство. А ще ця зустріч стала традиційним уроком зрілості для одинадцятикласників, які стоять перед вибором майбутньої професії, обираючи подальшу стежину життя. Адже, можливо, колись саме їх портрети прикрасять музейний стенд «Зоряна галерея».

Сарненська ЗОШ № 4 ніколи не постаріє, бо вона стоїть у благословенному куточку Полісся й пам'ятає кожного свого учня й учителя. Адже школа - священний храм науки, з якого все починається. Тут завжди радо зустрічають тих, хто пам'ятає шкільну домівку, в якій ріс, загартовував характер і плекав свою долю.

Вікторія Колядич